

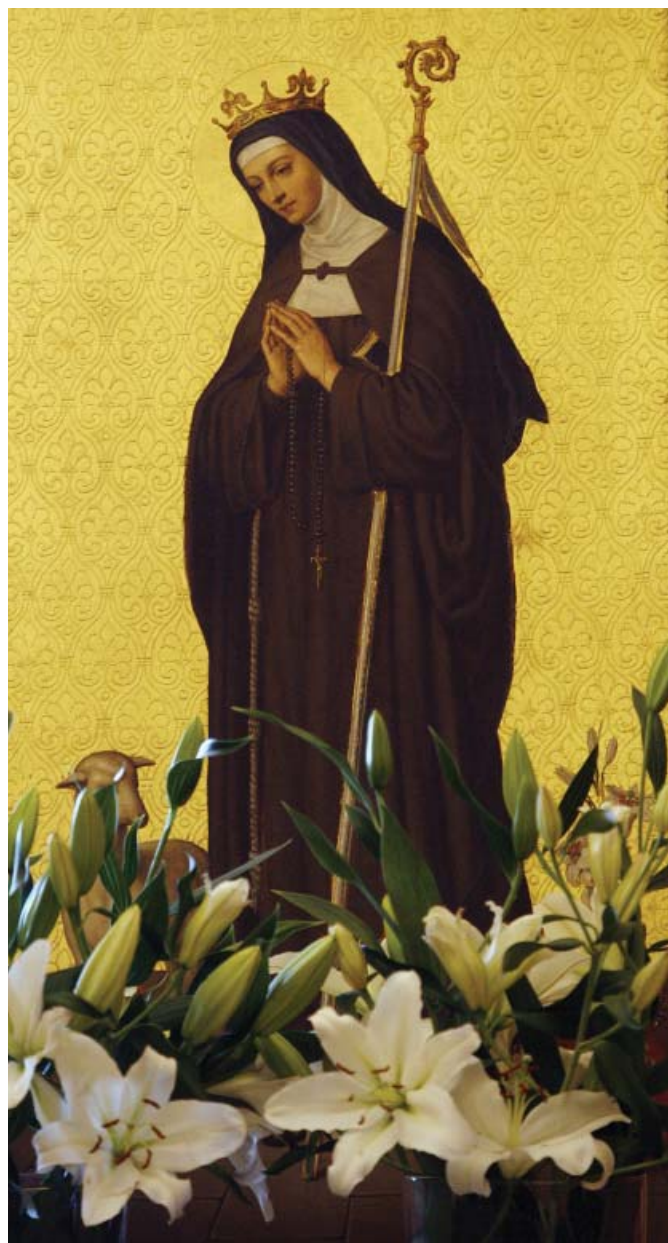
ročník 2015

SENICE NA HANÉ

FARNÍ LIST

ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI

měsíc červenec

sv. Anežka česká

Milí farníci,

jsou před námi prázdniny, doba dovolených, a tedy cestování. Mnozí z nás vyrážejí na cesty svým automobilem, a tak tady mám něco pro řidiče. Je to jakési zpytování podle Desatera řidiče.

1. Uvědomuji si, že auto je dopravní prostředek? Nedělám si z něho své zlaté tele? Tak jako všechno, i auto má sloužit člověku a ne člověk autu. Samozřejmě, že všechno chce své, je potřeba údržby, ale smysl života je jiný. Kolik času věnuji péči o duši, o duchovní život?

2. Křesťan, který sedí za volantem, zůstává křesťanem i jako řidič. Nekleje, nebere jméno Boží nadarmo. Chovám se tak?

Je tolik věcí a tolik řidičů kolem nás, kteří nás rozčilují. Uměj se ovládat, zachovej klidnou hlavu. Pamatuj na to, že s tebou jedou třeba děti, které slyší, jak mluvíš. Dávej jim dobrý příklad.

3. Neděle je den Páně. Není to den určený výhradně k čištění a leštění auta! Používám svůj vůz pro radost, vzdělání a zotavení své rodiny?

Neděle je den, kdy se mám věnovat především Bohu a potom svým bližním, rodině, dětem a také své duši. Tento den, strávený v garáži, asi nebude nejlépe prožitý.

4. Úctu, lásku a vděčnost rodičům nemusím projevovat velkými slovy. Mohu je také pozvat na výlet, zavézt je někam, kam by se jinak nedostali. Jsem někomu jako motorista prospěšný? Jak se chovám ke starým chodcům?

Buď trpělivý, když čekáš u přechodu pro chodce, než přejde starý člověk. Kdoví, jak budeš chodit ty, až budeš starý.

5. Hazardní jízda nemívá daleko k sebevražednému pokusu. Jsem-li za volantem, nesmím spoléhat jen na Boží prozřetelnost, nýbrž musím vědět, že odpovídám za život svůj, svých spolujezdců a těch, se kterými se setkávám na silnici.

pokračování na další straně

-dokončení z úvodní strany

Zodpovědnost patří ke zralosti křesťana. Nejsem pánem svého života, ale jeho správcem. Mám také zodpovědnost za druhé. Jezdím podle toho?

6. *Auto je dopravní prostředek. Není to prostředek k navazování známostí, ani k vytahování se před osobami druhého pohlaví. Jak se chovám ke svým spolujezdkyním, spolujezdcům, kteří stopují?*

Když někomu zastavím, je to proto, že chci tomu člověku pomoci, nebo z jiných, pochybných důvodů?

7. *Získal jsem prostředky na zakoupení auta nebo motocyklu poctivým*

způsobem? Nesvádím k nepoctivosti zaměstnance v opravě? Jsem také poctivý při prodeji svého vozu, nesnažil jsem se podvodným způsobem o vlastní obohacení?

8. *Mluví i jako motorista vždy pravdu? Jak se chovám při dopravním přestupku, při dopravní nehodě? Nesvaluji vinu na druhé? Nepomlouvám jiné řidiče? Mluví pravdu za všech okolností, i když je pro mě nepříjemná?*

9. *Snažím se ukázněně jezdit podle předpisů (mezi ně patří také používání mobilu za jízdy) a dbám svědomitě na dopravní značky? Anebo je ignoruji a tak ohrožuji druhé?*

10. *Auto nemám proto, abych vyvolával závist svých sousedů, a je hloupé, trápím-li se a závidím-li, když má můj soused náhodou lepší a silnější vůz než já. Chovám se i v tomto jako křesťan?*

Milí přátelé, to bylo několik námětů ke zpytování svědomí řidičů. Pamatujme vždy na to, že křesťany nepřestáváme být odchodem z kostela. Ať se tedy i za volantem chováme jako následovníci Krista. Přeji vám pěkné dovolené a šťastné návraty domů.

P. Martin

Křesťan v roce 2015

Vážení čtenáři, v dnešním článku bych se chtěl zaměřit na složité téma-křesťan v roce 2015. Nejprve bych chtěl upozornit, že nejsem studovaný teolog, ba ani jinak výjimečná osoba. Nejprve se tedy zastavme nad slovem křesťan. Toto slovo definuje člověka, který přijal víru v Krista, nechal se pokřtít a žije ve vztahu s Bohem. Nepletme si zde ideál člověka, který je bez hříchu. Jedná se o osobu, která se snaží žít podle desatera, pravidelně chodí ke svátostem a jeho víra je sice jeden velký boj, avšak daná bytost se nevzdává a čerpá z pokladnice Božích milostí. A nyní již k samotnému zamyšlení nad naší dobou a životem věřícího člověka v ní. Ve vyspělé západní kultuře, ve které žijeme, je samozřejmostí dostatek jídla, zdravotní péče a zatím také mír. Tyto prvky představují naši kulturu a také určitou naši identitu. Pokud se ale podíváme hlouběji na kulturu našich zemí, možná zjistíme zajímavou a zároveň z hlediska křesťanského velmi špatnou věc-tzv. konzumní kulturu. Pod tímto pojmem si můžeme představit člověka, který žije pouze pro užívání pozemského života a světské zábavy. Z pohledu

víry je zde velký problém. Člověk pomalu duchovně zakrňuje a tímto se oddaluje od ideálu-Boha stvořitele. Zde také může být počátek dalších neřestí, protože pokud člověk zakrňuje, přestává být citlivý na své svědomí, a tak se po čase může stát, že z jedné maličkosti vyroste velká duchovní náhoda, která člověka uvrhne v nejhorším případě do zoufalství nebo závislosti. Každý člověk má svoje poslání, žije zde pro nějaký úkol, který mu byl předem Bohem připraven. Pokud však ztratí pevnou půdu pod nohama, málokdy se dostane z duchovní bíd. Nastupuje dlouhá cesta, kdy se člověk lopotí, aby se o kousek dostal dál. Pomoc přátel a blízkých lidí je téměř nutností. Dalším důležitým prvkem je pevná vůle dané osoby. Avšak zastavme se. Nechybí nám zde něco? Spíše někdo? Během krátké chvíle jsme zapomněli na našeho všemocného a milujícího Boha Otce. Zapomněli jsme na toho, který je schopen během okamžiku všechny závislosti a nešvary odstranit. Toto je náš Bůh. Toto je Bůh 21. století. Bůh, který byl, je a bude navěky. Celá osoba Boha je tajemná. Víme o ní velmi málo, ale

přesto, jak nalezneme v Bibli, jedná se o bytost milující, ba přetékaná láskou. Papež v jedné z homilií řekl, že Bůh pláče, když se od něj člověk odvrací. Uvědomujeme si to? Došlo nám vůbec někdy, kdo že je ten Bůh, pro kterého lidé umírají? Není to tyran a sobec, je to absolutní láska, která se snaží člověka zachránit před peklem. Jeden člověk mi řekl: "Bůh bojuje o tvoji záchranu. Přeje si, abys byl zachráněn. To On se tobě dává znova a znova poznávat, abys Mu věřil. On vede tvoje cesty a chrání tě. Pouze ty se můžeš od Něho odvrátit a dát přednost zlu." Draží čtenáři, tato slova nejsou jen pojmy. Je to skutečnost, kterou můžeme cítit, slyšet a hlavně prožívat. Záleží pouze na nás, kolik dáme Bohu v našem životě prostoru. Sám z osobní zkušenosti vím, že rozhodnout se pro Boha není lehké. Někdy je to i dost náročné. Pokud to ale člověk přijme s otevřeným srdcem a dá Mu prostor, jeho nitro pocítí lásku a klid, který v tomto světě nenalezneme.

Přeji Vám krásné prožití dovolených

Josef Rozsypal

Poznáváme svaté v našem kostele

Sv. Jan Evangelista, zvaný též Miláček Páně.

Jeho otec se jmenoval Zebedeus a matka Salome, bratr Jakub větší. Otec byl rybářem, matka jedna z žen, které následovaly Ježíše a to až pod kříž. Jan byl učedníkem Jana Křtitele, svědkem Ježíšova křtu, když viděl Jana Křtitele, jak Ježíše označil " Beránkem Božím", stal se Ježíšovým následovníkem, Ježíš jej miloval. Jan byl svědkem, když Ježíš uzdravil a vzkřísil Jairovu dceru a byl u toho, když se Ježíš krví potil v Getsemanech. Spolu s Petrem dostal za úkol připravit poslední večeři, při níž údajně ležel na čestném místě na Ježíšových prsou, ale při zatýkání Ježíše bohužel utekl s ostatními učedníky, ale jako jediný z učedníků byl pod křížem. Tehdy mu Ježíš svěřil svou matku a Jana dal své matce za jejího syna. S Petrem slyšel jako první zprávu od Magdalény, že Pán vstal z mrtvých a viděl prázdný hrob. Byl u toho, když se Ježíš zjevil svým učedníkům a

viděl Ježíše vystupovat na nebesa. Po seslání Ducha sv. doprovázel Petra na jeho cestách. Měl účast na uzdravení chromého u brány zvaná Krásná. Pro šíření víry byl pronásledován, bičován a uvězněn a záhy osvobozen andělem. Potom spolu s Jakubem doprovázel Pavla, který oba považoval za „sloupy církve“. Jan hlásal evangelium v Malé Asii a Efesu. Legenda vypráví, že za vlády císaře Domiciána kolem r. 95 byl Jan v Římě bičován a pak vhozen do kádě s vroucím olejem, z něhož vyšel bez popálenin. Dále se říká, že vroucí olej se proměnil v nebeskou rosu a Jan vystoupil z kádě čerstvý a silnější. Potom byl obžalován z mafie a vyhoštěn na ostrov Pathmos. Bylo to také proto, že hlásal Boží slovo a svědectví o Ježíši. Po smrti císaře Nervy v letech 96-98 se vrátil do Efesu, kde zemřel pravděpodobně kolem r. 104. V Efesu byla ve 4. století nalezena veliká bazilika postavená nad jeho hrobem. Církevní spisovatel Papiáš se mylně domníval, že Jan zemřel mučednickou smrtí se

svým bratrem Jakubem. Tyto domněnky byly vyvráceny v písemnostech apoštola Pavla. Podobně jako Jan Křitel má i Jan Evangelista dva svátky během roku, 27. 12, který se traduje z roku 379 a 6.5. asi od r. 780.

Jan Evangelista je patronem teologů, úředníků, notářů, sochařů, malířů, řezníků, plátneřů, lidí s popáleninami, svíčkařů, košíčkářů, tiskařů, knihovníků, papírníků, rytců, vinařů, ochránce panen a vdov, pomocník při otravách jedy a patronem přátel. Protože učinil zázrak, že změnil růži ve zlato a oblázky v drahokamy, je též patronem alchymistů. Je zobrazován s bílým holoubkem. Socha sv. Jana je v našem kostele nad bočním vchodem vpravo.

„Ježíši, skrz tvého miláčka dej nám v lásce prospěti, Otče, rač pro tvého miláčka synáčka nám na pomoc přispěti, neopouštěj svých dětí!“

Božena Vychodilová

Slavnost svatých apoštolů Petra a Pavla

Dne 29. června oslavíme slavnost svatých apoštolů Petra a Pavla. Jde o doporučený svátek s účastí na mši svaté stejně jako o nedělích a zasvěcených svátcích.

Petr a Pavel jsou apoštolové s výjimečným významem. Jejich společný svátek se slaví už od poloviny 3. století. Katolická církev spojila svátky obou apoštolů v jeden den nejen proto, že oba zemřeli v Římě, ale také proto, že poznamenali základní strukturu křesťanství svými úkoly i charaktery. Petr, první zástupce Kristův, je základem víry, jednoty i původní tradice, držitelem pravdy. Pavel je označován za prvního nositele evangelia pohanům a jako neúnavný bojovník za křesťanskou univerzálnost.

Petr se původně jmenoval Šimon, byl rybář, měl ženu, se kterou žil v Kafarnau. Spolu se svým bratrem Ondřejem odešel za Ježíšem Kristem, když se ukázal jako pravý Mesiáš. Ježíš povolal oba za apoštoly. Po Šimonově

vyznání víry mu Ježíš řekl: „Ty jsi Petr, to je skála, a na té skále vystavím svou církev.“ Těmito slovy se ze Šimona stal Petr, první hlava církve, první papež. Během svého života vykonal četné zázraky, uzdravoval nemocné, podnikal misijní cesty a všude kolem hlásal slovo Boží. Za císaře Nera probíhalo v Římě kruté pronásledování křesťanů. Ten dal Petra zatknout a odsoudil ho k smrti na kříži. Jediná slova, kterými Petr reagoval na rozsudek, byla, že chce být ukřižován hlavou dolů, protože není hoden zemřít jako Kristus. Byl ukřižován v roce 64 (nebo 67). Na místě jeho hrobu postavil Konstantin Veliký po roce 320 mohutnou basiliku – chrám sv. Petra v Římě, největší chrám světa.

Pavel, původním jménem Šavel, žil v Tarsu - dnešním Turecku. Vyučil se řemeslu svého zámožného otce, stanařství. Byl fanatickým pronásledovatelem křesťanů. Když dostal Šavel úkol organizovat v Damašku další pronásledování, zjevil se mu cestou ukřižovaný

Ježíš. Šavel padl slepý k zemi přemožen tímto zážitkem. Zrak mu navrátil Ježíšův učedník Ananiáš a pokřtil ho. Přijal jméno Pavel. Po svém obrácení se stal jedním z nejvýznamnějších apoštolů, protože bez výhrad otevřel brány Církve všem národům a kulturám. Odtud také jeho název „apoštol národů“. V mnoha zemích zakládal křesťanské obce, vykonával misijní cesty k obrácení pohanů a hlásal slovo Boží. Na svých cestách se nedal odvrátit od svého směru žádnou situací. Byl vícekrát bičován a kamenován, trpěl hladem a žízní. Kolem roku 61 přišel do Říma, kde byl nakonec krutým vládcem odsouzen k smrti. V roce 67 byl sťat a na místě, kam dopadla jeho hlava, vytryskly tři prameny. Byl zde postaven kostel. Později dali císař Valentinián II. a císař Teodosius malý kostel nahradit obrovskou pětilodní bazilikou – dnešní bazilika sv. Pavla Za hradbami.

Petra Obšelová

Co to je Antiochie?

Možná už jste o tom slyšeli, že někteří mládežníci z různých farností jezdí o prázdninách na Antiochii. Ráda bych Vám o Antiochii něco napsala, abyste věděli, že je to dobrá možnost utužit, oživit, posunout a hlavně prakticky použít dar víry.

Během celých letních prázdnin přijíždí do vybraných farností mládež starší šestnácti let a v několika čtrnáctidenních turnusech se podílí na životě a aktivitách v dané farnosti. Turnusy jsou vždy vedeny bohoslovci, případně i zkušenými laickými vedoucími. Činnost závisí na aktuálních potřebách farnosti, avšak prioritu má hlásání Evangelia slovem a vydávání svědectví vlastním životem. Snaží se obracet ke všem věkovým skupinám, přičemž zvláštní pozornost je věnována mládeži a dětem. Nabízíme ve farnosti alternativní programy pro děti během prázdnin (kreativní a dovednostní hry, divadelní představení s křesťanskou tematikou, na kterém se sami podílejí, poznávací výlety, táboření apod.). Ostatní věkové skupiny oslovuje Antiochie skrze práci a pomoc obci, farnosti a individuálním přístupem k lidem (návštěvy a pomoc lidem opouštěným, starým nebo nemožným). Celé dílo a působení Antiochie stojí

na vzájemné komunikaci a společné a osobní modlitbě, která je pilířem našeho působení.

Jak to všechno začalo?

Pastorační aktivita mládeže Antiochia vznikla mezi bohoslovci, a to v roce 1991. V teologickém konviktu (přípravny ročník pro bohoslovce) v Litoměřicích bylo tehdy asi 60 schopných konvikťáků. Tehdejší prefekti Petr Bartoněk a Marek Dunda zjistili podmínky pro budoucí možné uskutečnění této akce. Nápad se vylíhl v jejich hlavách už dávno před tím, ale začínají ho realizovat až teď. Původní idea je, aby mládež prožila prázdniny ve farnosti, která moc nepřekypuje náboženskou horlivostí. Mají se hledat různé cesty k tomu, jak se sblížit s místními obyvateli, a to natolik, aby mohli udělat konkrétní zkušenost s věřícími lidmi a poznali, že křesťanství je něco, co je jim blízké.

O co všem společně jde?

- inspirování tímto textem chceme i my nabídnout své schopnosti a

pracovat v místech, kde se živá víra stává minulostí

- naplňovat Ježíšův příkaz hlásat Evangelium celému světu a svým životem vydávat svědectví o tom, že podle Evangelia lze žít i v dnešní době
- být blízko lidem v tom, co oni prožívají - ve všech jejich starostech i radostech, abychom jim mohli dobře rozumět a jim sloužit
- vést vzájemný dialog s okolím, založený na vlastní zkušenosti s Kristem
- vytvářet křesťanské společenství položené na hlubokých a upřímných vztazích

Pokud je ti alespoň 15 let a máš chuť prožít dobrodružství ve společenství mladých, ve spojení s Pánem a zároveň něco dobrého udělat pro druhé, pak se můžeš přihlásit i ty!

Stačí vyplnit přihlášku a najít v sobě odvahu a čas pro sebe, pro Boha a hlavně pro druhé.

<http://antiochia.cz/>

Vendula Kroupilová

Pro šikovné ruce

Batikování savem

Dnešní návod není žádná novinka, jen stará osvědčená technika, která je vhodná na letní období, protože se nejlépe dělá venku na čerstvém vzduchu.

Budeme potřebovat: staré tričko syté barvy (nejlépe bavlněné), savo, gumové rukavice, rozprašovač na květiny nebo od starého čistícího prostředku, igelit pro podložení, nůžky a tvrdý papír pro vytvoření šablony.

Nejprve si z tvrdého papíru vystříhnete jakoukoliv šablonu, kterou chceme

na tričko přenést. Pak připravíme roztok sava s vodou. Chceme-li látku jen jemně odbarvit, volíme poměr 1:4, pro nejvíce výrazné bělení neředíme vůbec. Na igelitový podklad rozložíme tričko. Dovnitř trička vložíme kartonový papír nebo igelit, tím zabráníme odbarvení zadní strany trička. Na horní stranu trička položíme šablonu, (můžeme ji přišpendlit, ale musíme přelepit místo vpichu izolepou). Rozprašovačem nastříkáme savo na tričko do míst, která chceme zesvětlit. Výsledek se dostaví za několik vteřin. Šablony opatrně

odstraníme. Dávejte pozor, abyste si zbytkem sava nepokapali váš výtvar. Necháme proschnout a samozřejmě na závěr vypereme.

Tímto způsobem se dobře "maskují" trička, na kterých už je nějaký ten flíček. Šablony nemusíte jen vystříhávat, stačí použít lístky ze stromů, větvičky, kamínky. Děti si mohou celé tričko krásně připravit a pak jim ho můžete jen přestříkat savem. Na závěr můžete ještě dokreslit barvičkami na textil.

Veronika Dlabalová

Řeholníci v naší zemi

V květnovém vydání Farního listu jsme si přiblížili poslání řeholníka/řeholnice, kdo se jimi může stát a jaké je jejich obecné členění. Existuje mnoho mužských i ženských řádů, které se vzájemně liší pojetím řeholního života a s ním spojeným působením v oblasti víry, pomoci druhým či vlastní prezentací života řádu. Řeholní život, tak jako všechno ostatní na tomto světě, má své plus i minus, které se navzájem prolíná a jedno bez druhého pozbývá hlubšího významu. Řeholní život jistě není pro každého. Myslím, že k tomu je třeba dojít k hlubokému poznání, že jen tato cesta je tou jedinou, která člověka dokáže učinit šťastným a dát jeho životu smysl naplnění.

Troufám si tvrdit, že snad každý si vzpomene na nejnámější princeznu, řeholnici, světici a velkou ženu, která se nesmazatelně zapsala do historie Českých zemí – Anežku Přemyslovnu, známou jako sv. Anežka Česká.

Již její jméno nám odkrývá mnohé. Anežka je česká podoba latinského

jména Agnes. Toto jméno vychází z řeckého agneia, což znamená „čistý, nevinný, neposkvrněný“, případně hagios „svatý“.

Anežka se narodila asi 20.1. 1211* v Praze jako 13. dítě českého krále Přemysla Otakara I. a 9. dítě matky Konstancie Uherské. Ta se za Přemysla provdala r. 1199, poté co v předchozím roce zapudil po dvacetiletém manželství svou první ženu Adlétu Míšeňskou se svými čtyřmi dětmi. Od útlého dětství byla Anežka připravována na roli přemyslovské princezny, která má být politicky výhodně provdána. Z důvodů sňatkových machinací byla poslána na vychování se svou desetiletou sestrou Annou do ženského kláštera cisterciáček v Třebnici. Byla i několikrát, ještě jako dítě, zasnoubena. Avšak ona řekla všem nápadníkům „ne“ a její „ano“ znělo jen pro život s Kristem. Pomoc bližnímu Anežku láká víc než trůn. Byla uchváčena zbožností zaměřenou na službu bližnímu. Roku 1232 založila společně s bratrem, Václavem I.,

v Praze špitál sv. Františka pro chudé a nemocné Na Poříčí. Poblíž nemocnice v roce 1233 vznikají dva kláštery - mužský klášter sv. Františka a ženský klášter řádu sv. Kláry, do kterého Anežka o rok později vstupuje. Záhy se stává jeho představenou, abatyší. Špitál sloužil nejen nemocným či jinak lidem postiženým, byl i útlukem pro poutníky a lidi bez domova.

Anežka Přemyslovna zemřela 2. 3. 1281. Poslední Přemyslovna, dcera Václava II. Eliška, provdaná za Jana Lucemburského, se snažila co nejvíce vyzdvihnout Anežčinu svatou pověst. Tím chtěla ozářit zánik téměř vymřelé dynastie. V roce 1328 se pokoušela vymocit Anežce kanonizaci, ale marně. Než stačila tento pokus uskutečnit, zemřela. V roce 1989 svatořečil Anežku Českou papež Jan Pavel II.

Anna Jahodová

Pohled z Boloně 4

aneb vyzutá Evropa?

Milí farníci a přátelé, tento předprázdninový vzkaz z Itálie se rodí v posledních minutách před mým odjezdem z domácího kláštera v Boloni. Nepojeďu domů přímo, ale strávím nejprve několik dní v Římě, kde mám v programu mnoho různých úkolů včetně návštěvy české koleje zvané Nepomucenum a čtyř různých knihoven. Práce na doktorátu se začátkem června dostala do druhé fáze, která se pro mě naplno rozběhne v září. To znamená, že mám za sebou prakticky všechny předběžné zkoušky a povinnosti předcházející vlastnímu výzkumu a psaní dizertace. Projekt doktorátu byl řádně schválen příslušnou komisí profesorů a jeho název by se dal přeložit do češtiny asi takto: Tolerance a tajemství pravdy. Studie o ctnosti, která by nehradila křesťanskou identitu. Děkuji vám za duchovní podporu, kterou jste mě během prvního ročníku provázeli. Spoléhám na ni i do budoucna.

Původně jsem chtěl v tomto článku psát o svém pomyslném vysvědčení, abych si ušetřil práci, až se mě někdo z vás doma zeptá, jak jde škola. Nebudu vás tím však unavovat ve chvíli, kdy aktuální dění dokonce i v českých médiích věnuje mimořádnou pozornost právě jihu Evropy. Tématem číslo jedna jsou zástupy bezprizorních imigrantů ze zemí severní Afriky a blízkého Východu, „okupujících“ velká italská nádraží a kolabující azylová centra. Mám dojem, že žijeme v přelomové době jakéhosi nového „stěhování národů“, které – jakkoli by si to mnozí lidé přáli – nebude možné zastavit administrativním rozhodnutím vládnoucích politiků. Původní stěhování obyvatelstva v pátém a šestém století našeho letopočtu dokonale překreslilo politickou mapu starého Kontinentu. Co

přinese Evropě dnes probíhající příliv osob, čítající statisíce cizinců čekajících na novou šanci k životu, lze v tuto chvíli jen velmi těžko předjímat. K tématu migrace lze číst v italském tisku každodenní články a reportáže. Provokativní zamyšlení Vittoria Macioceho mě zaujalo natolik, že se s ním musím podělit v plném znění. Název jeho fejetonu zní: Tak jsme se rozhodli stát Afrikou.

«U moře při městě Ventimiglia se třpytí stříbrný pás. Není to odraz hvězd, ale řada termo-přikrývek sloužících jako prostěradla. Jsou tam lidé, ale připomínají pytle pohozené na skalách vystavených slunci, dešti a beznaději. Jsou na útěku a sní o tom, že půjdou jinam: do Francie, do Švýcarska a pak do Německa a ještě více na sever. Jestli Evropa toto nazývá přijetím, pak si všichni spletli cestu. Jestli Renzi a Alfano (představitelé italské vlády) mají skutečně nějaký plán B, je na čase začít ho uskutečňovat. Jen jestli existuje. Protože tyto obrázky jsou ztroskotáním Státu, ztroskotáním mnoha Států, oné super-byrokracie, jež nazýváme Evropskou unií s francouzskými četníky (Štrasburg a Brusel), kteří mají příkaz obětovat Itálii. Není úniku. Prchající vlna – říkájí – je jen vaše. Ale možná žádný plán B neexistuje. Je to jen legenda a zástěrka pro chlácholení lidí.

Skutečností je, že Libye jsme od této chvíle my. Hranice Evropy se posunula. Netvoří ji už Středozemní moře. Netvoří ji předsunuté lodě operace Mare Nostrum. Novou hranicí se staly Alpy. Je jí hlavní nádraží v Miláně. Je jí Ventimiglia. Je jí Terst. Vše ostatní je „dole“. Je to „Jih“ (ve smyslu zaostalého regionu). Je to stará bota (narážka na mapu Itálie), kterou si Evropa zouvá, aby mohla utíkat rychleji. Vyzutá

Evropa, opuštěná Itálie. Tady zůstává, kdo nemůže pokračovat v cestě.

Itálii budoucnosti hrozí vznik mnoha kulturních ghet, kde už Západ neexistuje a kde se lidé ve snaze o přežití řídí zvyky ze svého starého domova. Není zde řeč o integraci a místo někdejší otevřené společnosti povstávají ostrovy společnosti uzavřené. Je to ghetto, kde tátové a mámy posílají dospívající dívky za nevěsty neznámým osobám, jak o tom už dnes píší italští novináři. Potvrzených případů dětských manželek je evidováno 150 ročně, pravděpodobnější odhad se pohybuje kolem dvou tisíc. A budou přibývat, takže bude hůř. Budou zde ghetta, kde čas Západu běží pozpátku. V těchto ghettech je platným zákonem sharia a žádné odpuštění nemůže čekat, kdo by chtěl vybočit z řady, kdo by se lišil, protože nevěří v Boha, nebo ten Bůh není Allah.»

Předpokládám, že se všichni těšíme na prázdniny. Máme své plány na odpočinek: výlety, tábory a dovolené u vody nebo v horách. Zemědělci se chystají na sklizeň své celoroční práce. Je proto možné, že až vypneme televizi a odložíme noviny, přestaneme vnímat, že se kolem nás děje něco velmi dramatického. Dnešní „pohled z Boloně“ určitě nechce nikomu kazit letní pohodu. Jde o to, abychom neztratili kontakt s realitou. Poslední věta převzatého článku italského novináře je obzvlášť závažná. Podle jeho názoru: „Evropa staví zeď a my jsme se již ocitli na druhé straně.“ Prosme upřímně za naše politické představitele včetně těch v Praze, Římě a Bruselu, aby jim vševědoucí Bůh dal potřebnou rozvahu a moudrost. Všem Evropanům přeji pokojné, i když poněkud horké léto.

Žehná vám otec Tomáš

Farní kuchařka

Milí farníci, léto je tu a za chvíli začnou prázdniny, na které se jistě těší nejen Vaše děti, vnoučata, ale i vy. Konečně se dočkáte toho, že s nimi (snad) strávíte více času. A proč jej nestrávit v kuchyni? Vždyť tam je stejně nejlépe!

V létě máme možnost využít vše, co nám roste na zahrádce a právě to také uděláme. Můj první recept bude na jahodové řezy. A jelikož se blíží i hody, druhý recept nemůže být na nic jiného, než jsou tradiční moravské vdolky.

JAHODOVÉ ŘEZY

Těsto:

- 3 vejce
- 150 g cukru
- 1 lžíce vody
- 1 vanilkový cukr
- 150 ml oleje
- 250 g polohrubé mouky
- 1 prášek do pečiva
- 2 lžíce holandského kakaa
- 100 ml mléka

Krém:

- 2 tvarohy
- cukr moučka
- rum
- smetana na šlehání
- smetana fix
- ovoce – jahody (ale záleží na Vás, co máte rádi)
- želatina uvařená z 0,5 l vody, 1 pudinku (např. vanilkový, smetanový)

Postup:

- Nejdříve oddělíme žloutky od bílků.
- K žloutkům přidáme oba cukry a lžici vody. Vše vyšleháme do světlé pěny.

- Postupně, za stálého míchání, přidáváme olej. Vznikne nám hustá hmota, do které přidáme smíchanou mouku, kypřící prášek a kakao. Dále přidáme mléko a vše promícháme.
- Z bílků vyšleháme tuhý sníh, který opatrně vmícháme do hustého těsta.
- Těsto nalijeme na plech vyložený pečicím papírem a pečeme na 190°C asi 20 minut.
- Mezitím si připravíme krém a to tak, že smícháme tvaroh s cukrem a přidáme trošku rumu, záleží podle Vaší chuti.
- Zvláště si vyšleháme smetanu, do které přisypeme - smetana fix.
- Šlehačku vmícháme do tvarohu a je hotovo.
- Až těsto zchladne, pokapejte jej rumem, potřete krémem, na něj položte ovoce a zalijte alespoň trošku zchladlou želatinou.
- Když máte vše hotové, stačí po sobě „jen“ uklidit, řezy šoupnout do lednice a vyčkat, až vše řádně ztuhne. (Nejlépe přes noc.)

VDOLKY

Těsto:

- 50 dkg polohrubé mouky
- 10 dkg másla
- 10 dkg cukru
- 250 ml mléka
- 4 dkg droždí
- 1 vejce

Náplň:

- 500 g tvarohu
- cukr, vejce
- povidla, marmeláda, rozinky

Posýpka:

- cukr, hrubá mouka, rozpuštěné máslo (přidejte také trošku sádla,

posýpka pak nebude tvrdá)

- vejce na potření

Postup:

- Z droždí, lžičky cukru, trošky teplého mléka a trošky mouky zaděláme kvásek a necháme ho vzejít.
  - Poté ho přidáme k mouce, mléku, máslu, cukru a vejci a zpracujeme v hladké těsto, které necháme vykynout na teplém místě, aby alespoň zdvojnásobilo svůj objem.
  - Mezitím si připravíme drobenku z mouky, cukru a másla – od každého přibližně stejně, popř. trochu víc sypkého. Na uvedené množství koláčů bude stačit tak 8 dkg od každého, ale to záleží na Vás, jak moc ji máte rádi.
  - Tvaroh smícháme s cukrem (popř. i vanilkovým) a pokud to není vaničkový, tak do něj zamícháme jedno vejce.
  - Z vykynutého těsta vyválíme plát a ten rozkrájíme na přibližně stejné čtverce. Na každý dáme tvarohovou náplň, pokud máte rádi rozinky, sem s nimi! :)
  - Vše zabalíme a vytvoříme jakoby kuličku. Tu dáme na plech vyložený pečicím papírem a palci v ní vytvoříme důlek na posýpku. Můžete přidat i povidla a marmeládu. Okraje potřeme rozkvedlaným vajíčkem a necháme ještě chvíli nakynout.
  - Pečeme v troubě přibližně na 180°C dozlatova.
- Nezbývá mi nic jiného, než se s Vámi rozloučit a především popřát krásné, slunečné prázdniny a dovolené bez úrazů.

Ludmila Štafová

Pozvánky

Letní týdenní pobyt pro osamělé matky s dětmi

Fryšták u Zlína, 19. – 25. 07. 2015

kontakt pro přihlášení e-mail: reznickova@arcibol.cz nebo na www.rodinnyzivot.cz

Národní pouť

Velehrad, neděle 05. 07. 2015 v 10:30 hod.

Pouť na Sv. Hostýn pořádá Oblastní charita Těšetice

Sv. Hostýn, neděle 12. 07. 2015 - zájemci se mohou přihlásit v sakristii do 05. 07. 2015

Hody, žehnání varhan

kostel Senice, neděle 19. 07. 2015 v 10 hod slavnou mši svatou slouží biskup Hrdlička.

Svátostné požehnání

kostel Senice, neděle 19. 07. 2015 v 14:30 hod.

Varhanní koncert

kostel Senice, neděle 19. 07. 2015 v 15 hod.

Pouť na Svaté Vodě

Sv. Voda u Cakova, neděle 02. 08. 2015 v 15 hod.

Adorační den

kostel Senice, středa 26. 08. 2015 od 9 hod.

Poděkování za úrodu

kostel Senice, neděle 30. 08. 2015 v 10 hod.

Hody v Seničce

kaple Senička, pondělí 31. 08. 2015 v 8 hod.slavnostní mše

Národní eucharistický kongres

Brno 15. - 17. 10. 2015

Omlouváme se za zpoždění našeho listu, které bylo způsobeno technickými problémy. Děkujeme za pochopení.

Všem čtenářům přejeme pěknou dovolenou, studentům krásné prázdniny a ať Vás Bůh doprovází na vašich cestách.

Přeje redakce FL

redakční rada Vendula Koupilová, Dominika Doláková, Anna Jahodová, Petra Obšelová, Veronika Dlabalová, Ludmila Štafová ml., Dominika Doláková ml., Metoděj Koupil ml.

grafická úprava Martin Obšel

telefon do kanceláře 733 741 607 **mobil kněze** 605 027 155

kontakt pro příspěvky redakcefl@seznam.cz **farní web** www.farnost-senice.cz